

Раковски.

Георги Стойковъ Раковски е роденъ въ Котелъ въ хиляда осемстотинъ и осемнадесета година. Младитъ си години прѣкаралъ въ родното си мѣсто, а послѣ отишълъ въ Цариградъ да се учи. Отъ Цариградъ отишълъ да се учи въ Гърция, послѣ въ Франция и найсетнѣ въ Руссия. Той ималъ силна паметъ, та могълъ да научи нѣколко езици, като напримѣръ: турски, руски, влашки, грѣцки, френски, арабски. Постоянно той мислѣлъ какъ да помогне на народа си, да се освободи отъ Турцитѣ. Турцитѣ по онова врѣме имали война съ руситѣ, за това Раковски постѣпилъ на служба при турския воененъ съвѣтъ въ Видинъ; та чрѣзъ тази служба да узнава турскитѣ военни планове и да ги съобщава на руситѣ. Той и отъ по-напрѣдъ мислѣлъ да повдигне българтѣ, да се освободжтъ, но нѣмало какъ. Щомъ се отворила войната, той си рекълъ: „сега му е врѣмето“.

Турцитѣ осѣтили, че имъ се прѣдаватъ плановѣтъ на руситѣ, та вързали Раковски съ още българе и ги испроводили въ Шуменъ. Тамъ ги осѣждали да се обѣсжтъ. Другаритѣ му обѣсжили, а него го испроводили въ Цариградъ да го види